

ofre? Det er et nysgerrigt, men konstruktivt spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det, det jo drejer sig om, er, at myndighederne ved, at der er noget, der hedder salg af børn. Det kan godt være, at jeg ikke skulle have anvendt begrebet annoncering. Men det er bare at give myndigheder, politi, sociale myndigheder, asylcentre og andre en viden om, at det her er en kriminalitet, der eksisterer.

Så til spørgsmålet om asyl: Langt de fleste af de børn, der kommer, kommer formentlig fra de europæiske lande, og allerede af den grund har de ikke ret til asyl. Men det, der er hovedproblemet, er jo, at nogle af dem slet ikke aner, at den mulighed eksisterer. De får ikke den vejledning. Mange af dem bliver taget for en eller anden form for kriminalitet, og så kan de ikke dømmes for den. De bliver sat på gaden igen, og så forsvinder de. Det, der jo er problemet, er, at de her børn er der ikke nogen der tager hånd om. De får ikke at vide, hvilke rettigheder de har.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Hvordan forestiller forslagsstillerne sig, at man skulle gå ind og lave den egentlige undersøgelse i det barns hjemland? Hvordan skulle vores sociale myndigheder kunne foretage en egentlig undersøgelse i barnets hjemland, som skulle danne baggrund for, at vi ikke skulle hjemsende barnet?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er jo netop derfor, at vi har den sidste pind i forslaget. Det kan godt være, at hr. Karsten Nonbo skælder mig ud over, at der er enkelte forkerte begreber anvendt i bemærkningerne. Men selve forslaget går jo netop på, at man skal etablere kontakten med myndighederne, etablere kontakten med forskellige organisationer, så man rent faktisk ved, hvor vi sender det her barn hen, når vi sender det tilbage, så vi ikke sender det tilbage i en kriminell organisation. For så kommer barnet tilbage igen i et eller andet andet land.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 205:

Forslag til folketingsbeslutning om fleksibel børnepasning.

Af Tove Videbæk (KD) m.fl.
(Fremsat 4/5 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det er et rigtig godt forslag, som Kristendemokraterne her fremsætter. Jeg synes, det er en god idé at overveje mulighederne for, at forældre kan få ret til et fleksibelt pasningstilbud, hvor forældrebetalingen står i forhold til den tid, barnet bliver passet.

Kl. 10.40

Min positive indstilling til forslaget kommer jo næppe heller bag på forslagsstillerne, da jeg som bekendt selv tidligere på året har præsenteret et lignende forslag i mit idékatalog til forbedring af børnefamiliernes vilkår.

Grundlæggende synes jeg, at vi skal prøve at lette børnefamiliernes ofte stressede hverdag og give familierne mulighed for mere tid sammen med deres børn.

Mere fleksibel børnepasning kan være en måde at skabe bedre sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv på. Forbrugsafhængig forældrebetaling kan betyde, at forældrene vælger at lade deres børn være færre timer i dagtilbudet og selv får flere timer sammen med børnene, og heldigvis er der da også flere kommuner, der af egen fri vilje har indført ordninger, hvor forældrebetalingen afstemmes med børnenes tidsmæssige ophold i daginstitutionen.

Jeg er helt opmærksom på, at der findes forskellige forslag til modeller til fleksible beta-

lingssystemer, ligesom der i kommunerne er praktiske erfaringer med forskellige former for betalingsfastsættelse.

Imidlertid ønsker regeringen, at forslagene til forbedring af børnefamiliers vilkår vurderes i ministerudvalget om bedre vilkår for børnefamilierne, og vi ønsker et mere samlet grundlag for at kunne tage stilling til, hvilke forbedringer der først og fremmest skal prioriteres.

Så selv om det foreliggende forslag er en god idé, er tiden derfor ikke inde til at prioritere dette forslag løsrevet fra alle de andre forslag, der har været i forhold til børnefamiliernes vilkår. Regeringen må derfor afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Nu har vi endnu en gang hørt socialministeren tale positivt om, at vi skal forbedre børnefamiliernes vilkår, og det tror jeg vi er mange der er glade for at socialministeren taler så positivt om.

Men jeg tror også, vi er mange, der sidder og venter på det her ministerudvalg, som regeringen har nedsat: Hvornår er det, I barsler med et forslag?

For tidligere på året har jeg spurgt socialministeren, og socialministeren sagde: først på sommeren. Senere hørte jeg beskæftigelsesministeren sige: i løbet af sommeren, sidst på sommeren.

Hvornår kan vi forvente, at der kommer en reel handling bag alle de fine ord, som socialministeren gang på gang kommer med om at forbedre børnefamiliernes vilkår?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det kan man forvente kommer, når vi er færdige med at drøfte og diskutere alle de forslag, der er, for der er mange forslag, i og med at det jo ikke bare er et ministerudvalg, men der er også relevante folketingsmedlemmer, der er kommet med input. Så det bliver, når regeringen er klar til at fremlægge det, og det er jo altså den ret, vi heldigvis har her i Folketinget, at man kommer med sine forslag, når man er klar med dem.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Så har vi desværre endnu en gang fået bekræftet, at regeringen taler og taler om at forbedre børnefamiliernes vilkår og har nedsat et udvalg, som efterhånden fungerer som en syltekrukke, i

hvert fald trækker socialministeren i land i forhold til de udtalelser, socialministeren tidligere er kommet med, hvor socialministeren sagde: først på sommeren. Nu er det, når regeringen på et eller andet tidspunkt er klar.

Børnefamilierne i det her land må efterhånden kunne se, at det, den her regering er ret god til, er retorik; det er at gå ud og sige, at vi synes også, at det er synd, og vi synes også, at der skal forbedring til. Men reel handling for at forbedre på det her område er bestemt ikke til stede i den nuværende regering.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg forstår godt, at fru Lotte Bundsgaard er rigtig utålmodig, for nu har man jo siddet i regering i næsten 10 år, og det, vi husker den socialdemokratiske ledede regering for, er, at man hævede forældrebetalingen i dagtilbud fra 30 til 33 pct. Så nu kan jeg godt forstå, at man er offensiv, og nu synes man, at man på andres regning vil gøre noget for børnefamilierne.

Vi har en god drøftelse i det børneudvalg, der sidder. Vi skal finde midlerne til det, og sådan er situationen.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil gerne complimentere ministeren for sin timing i udfaldet mod den socialdemokratiske ordfører, som nu har udtømt sine korte bemærkninger.

Jeg vil derfor gerne tage tråden op og spørge ministeren om baggrunden for at give mulighed for, at kommunerne kunne opkræve 33 pct. i forældrebetaling.

Var baggrunden ikke ambitionen om at få pasningsgaranti til alle børn, en ambition, som den daværende regering var meget tæt på at opfylde, men som den nuværende regering faktisk har vist nogen tilbageholdenhed i forhold til at forfølge?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nu var det jo sådan, at den socialdemokratiske ledede regering med radikal deltagelse kunne have lavet et lovforslag, der pålagde kommunerne pasningsgaranti. I stedet valgte man at lade kommunerne hæve forældrebetalingen fra 30 til 33 pct. for ad den vej at prøve at sikre en pasningsgaranti. Det var et valg, man tog.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det vil med andre ord sige, at ministeren anerkender, at indsatsen ikke var en indsats for at kræve flere penge op fra forældrene, men indsatsen var en indsats for at sikre pasningsgaranti, så Danmarks børn faktisk kunne blive passet, hvis deres forældre traf det valg, at de gerne vil- le tilbage på arbejdsmarkedet.

Kl. 10.45

Det er en noget anden historie end den, som socialministeren, synes jeg, på ret brutal vis forsøger at spinde rundt om den daværende regering, nemlig at man kun var ude efter at sætte priserne op frem for at sørge for, at vi kom betydelig længere, end vi har set regeringen tage skridt til i øjeblikket, hvor der hele tiden henvises til et udvalg, når partier som f.eks. Kristendemokraterne fremsætter forslag, som har været blandt ministerens egne.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Den tidligere regering valgte at lave en kommuneaftale i stedet for at lave et lovforslag, en kommuneaftale fra 1999, som ikke engang nu har ført til, at der er pasningsgaranti.

Jeg er helt enig i, at man gav kommunerne lov til at hæve forældrebetalingen, fordi det selvfølgelig skulle føre til, at flere kommuner lavede pasningsgaranti. Men samtidig, og det kan man jo ikke se uafhængigt af hinanden, førte det til en højere forældrebetaling. Det er den høje forældrebetaling, vi diskuterer nu, nemlig bl.a. om den er blevet for høj.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Jeg hører sådan set, at ministeren er enig i, at det er et godt forslag, og at vi skal have det gennemført, og det passer også godt sammen med ministerens egne udtalelser om, at forældre kun skal betale for den tid, de benytter daginstitutioner, og har man en ugentlig fridag og beholder barnet hjemme, skal man ikke betale for den dag.

Så må jeg forstå ministerens tale som, at ministeren er enig i indholdet, og at fleksibel dagpasning er noget, der skal gennemføres, men at tidspunktet ikke er lige nu, men at det vil komme senere.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg er meget enig i det overordnede sigte i slutningsforslaget, for jeg synes, det er en rigtig god idé, og det er en god mekanisme at give forældrene, at man kan betale mindre, og så har man mulighed for at have mere tid sammen med sine børn.

Det, vi prøver at se på nu, er jo, hvor stram styring der, hvis man vedtager det her, så skal være fra statens side. For skal man vælge Vejlemodellen eller nogle af de andre modeller, der er i de andre kommuner? Hvor meget skal man lade det være op til den enkelte kommune selv at skrue de her modeller sammen? Det er jo noget teknik, der skal afklares.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

I Kristendemokraternes forslag lægger vi os ikke fast på nogen metode eller på nogle måder at gøre det på. Der lader vi det være op til den enkelte kommune selv at finde metoden og måden. Er ministeren ikke enig i, at det er godt ligesom at overlade det til de enkelte kommuner de enkelte steder at beslutte, hvilken model man vil bruge?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jo, det er jeg fuldstændig enig i, og sådan mener jeg til en vis grad også det skal være. Omvendt skal man også sikre sig, at det ikke bliver udvandet, altså at de ikke kan undslå sig for eventuelt at lave noget. Så der er nogle tekniske ting, der skal afklares.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg ville bare lige have ministeren til at bekræfte, at Det Konservative Folkeparti støttede ønsket om at hæve forældrebetaling i modsætning til SF, der stemte imod. For socialministeren kom utilsigtet, tror jeg, til at tegne det billede, at det kun var de daværende regeringspartier, der stemte for. Så jeg tror for folkeoplysningens skyld, at ministeren bestemt vil sige meget højt, at De Konservative dengang stemte for.

Så til mit spørgsmål. Jeg forstod, at regeringen ville komme med et forslag, når den er færdig med sine overvejelser. Det er jo et meget klart svar, må man sige. Jeg vil spørge i forlængelse af det, om regeringen har nogle overvejel-

ser over, hvornår den er færdig med sine overvejelser.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nu synes jeg jo, at det er vigtigt med en god og grundig debat og en god afdækning af problemerne, og derfor kan jeg ikke sige, hvornår vi er færdige. Men jeg regner da med, at det bliver i overskuelig fremtid.

Så vil jeg da godt bekræfte, at vi stemte for forslaget om hævet forældrebetaling, men det var et udspil fra den daværende regerings side, og det var, fordi man ikke ville fremsætte et generelt lovforslag om en landsdækkende pasningsgaranti, og det synes jeg skal med her. Når man sidder i regering, har man et ansvar, og så er man initiativtager til mange ting, og det må man altså stå ved.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg vil alligevel prøve at komme det lidt tættere, hvad angår tidspunktet, også fordi jeg ved, at jeg selv har nogle forslag liggende i den der pulje, og de børn, man selv har sat i verden, følger man jo med særlig interesse.

Og det, jeg vil spørge om, er: Kan ministeren sige, om det bliver sådan, at når Folketinget mødes igen til oktober – så er vi henne sidst på efteråret og ikke først på sommeren – så ligger der i hvert fald en stribe af lovudspil i forbindelse med lovkatologet, når regeringen starter? Eller bliver det engang i sommer, hvor der ikke er så meget i aviserne, at de bliver præsenteret?

Kan ministeren ikke sige noget om, hvilket af de to scenarier der er det mest sandsynlige?

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Den der med sommeren er selvfølgelig altid god, men omvendt er der jo heller ikke så mange, der læser avisen, og som kan læse om de gode gerninger, man har tænkt sig at føre ud i livet. Men jeg kan altså ikke sige noget nærmere om tidspunktet. Står det til mig, vil jeg meget gerne have, at vi snart bliver færdige med drøftelserne, for jeg synes, at det er vigtige ting, og jeg har også gjort min stilling op i forhold til, hvad jeg ønsker at prioritere. Det har jeg lagt åbent frem. Så jeg har ikke så mange problemer, som måske andre har, der sidder i udvalget, i forhold til, hvad der skal prioriteres. Men det er

også et økonomisk spørgsmål. Pengene skal findes, og vi er jo ansvarlige.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg blev noget forundret for lidt siden, da jeg hørte ministerens svar til fru Tove Videbæk, nemlig at det ville være godt, hvis forældrene fik mulighed for at betale mindre for daginstitution, for så fik man mulighed for at være mere sammen med sine børn.

Nu har jeg ikke den opfattelse, at børnene sådan er låst inde henne i daginstitutionen, og at man skal have dem derhenne i et bestemt antal timer, som man har betalt for. Det problem, jeg selv oplever og også hører hos de fleste andre børnefamilier, er, at man, fordi man skal passe sit arbejde, ikke har tid til at være sammen med sine børn, og ikke, at man har betalt for et bestemt antal timer i daginstitutionen, og så skal børnene være der.

Derfor vil jeg sådan set høre, om det overhovedet indgår i ministerens overvejelser at se på, hvad vi gør for, at børnefamilierne kan arbejde mindre og bruge mindre tid på transport og så få mere tid til at være sammen med deres børn.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det sidste er jo lige præcis noget, man diskuterer i det ministerudvalg, der er nedsat for at se, hvordan man kan få hverdagen til at hænge bedre sammen for børnefamilier.

Jeg sagde, at der jo er to sider af den her sag, og det er for det første, at hvis man får nedsat betalingen i daginstitutionen, fordi man bruger færre timer, så har man også bedre mulighed for måske at gå lidt ned i timer på sit arbejde, hvis der er mulighed for det, og på den måde få det til at hænge sammen.

Derudover mener jeg, at der er nogle skjulte mekanismer i det, som man bevidst eller ubevidst benytter sig af. Altså det der med, at hvis man har betalt for fuld tid, og daginstitutionen lukker kl. 17, så kan man godt gøre nogle ting ubevidst på anden måde end at være sammen med sine børn, hvor man ville være mere opmærksom på, at det kunne være rart at hente sine børn og lave nogle ting sammen med dem i stedet for at lave nogle ting alene. Det er ikke noget jeg tror forældre er sådan specielt bevidste om, men det her kunne hjælpe dem til at blive det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er klart, at hvis forældrene økonomisk bliver tvunget til kun at have deres børn i daginstitutionen til kl. 14 i stedet for til kl. 17, så vil de være pisket til, at de skal være der kl. 14, og så må de måske tage noget rengøringsarbejde eller andet på et andet tidspunkt for at få det til at hænge sammen økonomisk.

Men synes ministeren, at det er en god måde at børnefamilierne skal få bedre vilkår på: At de så skal hænge endnu mere i en klokkestreng, og at børnene nu også skal risikere, at de kan se, at de andre børn kan få lov til at lege videre, men at de bliver altså sat ud af daginstitutionen kl. 14, for længere er der ikke betalt til? Burde vi ikke hellere se på, hvordan vi skaffer børnefamilierne tid i stedet for at fokusere på, hvordan vi laver endnu flere klokkestreng i børnenes tid?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Fru Line Barfod har virkelig en formidabel evne til at få tingene til at se negative ud. Det er jo ikke det, det her forslag går ud på. Det er jo ikke et forslag, der skal hjælpe mindrebedemlede til at få bedre råd til, at deres børn kan være i daginstitutioner. Der har vi jo et udmærket princip om økonomisk friplads i stedet for. Det er jo slet ikke det, det handler om.

Det handler om, at folk får bedre mulighed for at lave nogle ordninger, hvis deres arbejde tilsiger det, så de ikke skal betale fuld pris, men kan betale en mindre takst, så tingene hænger bedre sammen for dem. Og det har slet ikke noget at gøre med omfordelingspolitik, som fru Line Barfod her nævner. Det synes jeg er en anden diskussion. Der findes jo også halvtidsbørnehaver i dag. Der er det jo ikke sådan, at folk, der ikke har ret mange penge, siger: Uh, jeg har ikke råd til en fuldtidsplads, så jeg tager en halvtidsplads på trods af, at jeg har fuldtidsarbejde. Sådan fungerer det jo ikke, vil jeg sige til fru Line Barfod.

Formanden:

Så går vi til ordførerrækken. Det er hr. Karsten Nonbo som ordfører.

Karsten Nonbo (V):

Da Venstres ordfører på området ikke kan være til stede, har jeg lovet at sige på Venstres vegne, at vi synes, det er en god idé med moduler til pasningsområdet. I modulordninger betaler for-

ældrene efter, hvor mange timer pasningstilbudet benyttes. Det får forældrene til at tænke igennem, hvor meget pasning de egentlig har brug for, og/eller hvor mange timer de synes deres barn skal være i dagtilbud.

Vejle Kommune har f.eks. indført moduler a 25, 35 eller 45 timer. Forældrene vælger selv inden for de fastlagte rammer, og der har vist sig at være stor tilfredshed med denne modulordning, også blandt pædagogerne, der efter en indkøringsperiode kan se, at det har fungeret glimrende. Oven i det har kommunen sparet penge, simpelt hen fordi pasningstilbuddet nu passer bedre til behovet.

KL 10.55

Vi vil derfor opfordre Venstrekommunerne til at gå videre med disse ideer. Når man både kan opnå mere tilfredse forældre, mere tilfredse medarbejdere, der synes, at ideen er god, og så spare penge oven i købet, så er det utroligt, at der endnu kun er få kommuner, der har indført denne fleksibilitet.

I Venstre ønsker vi derfor en dialog med kommunerne og med KL om, hvordan modulordninger i langt større omfang kan indføres i dagtilbuddene. Vi synes, det er vigtigt at få afdækket, hvorfor kommunerne, når der nu er så gode erfaringer, ikke for længst har indrettet deres pasningstilbud derefter; om det er manglende kendskab eller berøringsangst over for noget nyt, eller hvad der gør sig gældende, det ville være rart at vide. Mon vi ikke allerbedst gennem en dialog kan få åbnet kommunernes øjne for ideen om, at modulordningerne faktisk er noget godt.

Så vil jeg uden for ordførerens manuskript sige, at når vi afviser forslaget, er det jo netop med henblik på det kommunale selvstyre. Vi ser gerne, at kommunerne kommer i gang, og at der er nogle, der går foran. Det er vi glade for. Vi synes ikke, at det her er en statsmodel, der skal trækkes ned over kommunerne lige fra starten.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Nu nævnte hr. Karsten Nonbo, at Vejle Kommune faktisk sparede penge på den her model. Og vi hørte socialministeren tale om, at man skulle fordele pengene i det her ministerudvalg, så man brugte pengene ved at prioritere. Men den her model koster åbenbart ingen penge.

Vil hr. Karsten Nonbo også i henhold til de forhandlinger, som jo kører med kommunerne her i sommer, love os, at han vil indskærpe over

for regeringen, at man tager det her punkt med, når man skal forhandle med kommunerne, og at man siger til dem, at det her er en god idé, og at det vil man gerne have, og at hvis ikke de går ind på det og selv får lavet nogle modeller for det, så kan det ske, at der kommer et lovforslag om det?

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil ikke gå så vidt, så jeg siger, at nu skal I lave noget frivilligt, fordi der ovenover er en hammer, som falder ned over jer, hvis ikke I klarer det frivilligt. Det er ikke den rigtige vej at indlede frivillige forhandlinger på. Det kan blive en konsekvens til sidst, men det er ikke noget, jeg vil foreslå at regeringen starter med at melde ud.

Regeringen må motivere og fortælle, at der både er tilfredshed at hente og penge at spare. Og så gør kommunerne det, for jeg oplever ikke kommunerne som værende nogen, som ikke ved, hvad der foregår ude i kommunerne. Jeg anser måske kommunerne for at være nogle, der bedre ved, hvad der foregår i kommunerne, end vi gør herinde. Derfor vil jeg give dem tid til at lave lokale løsninger og give dem tid til at komme i den retning, hvor nogle er på vej.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Hr. Karsten Nonbo nævnte jo, at Vejle Kommune faktisk sparede penge på det her, og vi har hørt fra andre kommuner, at det er de også ved at beregne sig til.

Men er hr. Karsten Nonbo ikke også vidende om, at der faktisk allerede i 1998 i forbindelse med kommuneaftalen blev nedsat et udvalg, som skulle kigge på det her? Og man har jo fundet frem til, at der er rigtig, rigtig mange gode resultater, der vil komme ud af det. Der vil komme en hel masse gode ting ud af at lave fleksible dagtilbud. Det er beskrevet i nogle rapporter.

Mener hr. Karsten Nonbo så ikke, at det er på tide, at kommunerne får taget fat i det her? Og hvis ikke de gør det, vil hr. Karsten Nonbo så ikke være med til at sige: Jamen nu skal der altså tages fat på det?

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Nej, det vil jeg ikke. Jeg er ikke klar til at lade hammeren falde endnu, for det kan ikke passe, at vi ikke kan få kommunerne med ad frivillig-

hedens vej. Det tror jeg på at vi kan netop med de incitament, der ligger.

Men vi ved jo, at nogle steder er skuden lænere om at vende end andre steder. Men jeg tror ikke på, at det er nødvendigt med en egentlig lovgivning på det her område.

Formanden:

Så er det fru Lotte Bundsgaard som ordfører.

Lotte Bundsgaard (S):

Der er ingen tvivl i vores sind: Børnene er de vigtigste medborgere i vores samfund. Alle forældre og bedsteforældre ved det også. Hverdagen fungerer kun, hvis vores børn og børnebørn har et godt liv. Derfor skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at sikre alle vores børn en god tilværelse.

Kl. 11.00

Men hvad kræver et godt børneliv? Det kræver først og fremmest den kærlighed og omsorg fra forældrene, som vi ikke kan lovgive os ud af. Det gode børneliv kræver også, at rammerne om vores børns liv er i orden, at daginstitutionerne er af høj kvalitet, at pædagogerne er godt uddannede, og at der er rum og plads til børnenes udfoldelse. Det kan vi lovgive om, og det skal vi hele tiden følge.

Derudover kræver det gode børneliv, at forældrene har en økonomi, der gør, at de ikke er alt for pressede i hverdagen. Det nytter ikke noget, at forældrene skal arbejde alt for meget for at få deres børn passet i daginstitutionen. I dag er det desværre sådan, at det er blevet alt for dyrt at få sine børn passet i Danmark. Priserne i daginstitutionerne er gennem de sidste år steget og steget og er nu nået op på et uacceptabelt højt niveau.

Vi Socialdemokrater har derfor tidligere fremsat et forslag om, at det maksimalt må koste 1.000 kr. at få sine børn passet i en daginstitution. Uanset om barnet er 1, 5 eller 10 år, skal forældrene ikke bruge mere end 1.000 kr. om måneden på at få barnet passet, og samtidig skal fripladsreglerne og søskenderabatten stadig gælde. Vi mener nemlig noget med det, når vi siger, at det ikke skal være for dyrt at få børnene passet i Danmark.

Forslaget om pasning for en tusse kombinerer vi med, at der via lovgivning skal indføres børnepasningsgaranti i hele landet. På den måde sikrer vi såvel forældrenes økonomi som deres frihed til at vælge, hvornår de vil starte med at arbejde igen efter barnets fødsel.

I dag skal vi behandle et beslutningsforslag, der også handler om, at det skal være billigere for forældrene at få deres børn passet. Kristen-demokraterne foreslår nemlig, at det skal være billigere at få sit barn passet, hvis man vælger at få barnet passet i kortere tid.

Vi Socialdemokrater er som sagt enige i, at det skal være billigere at få barnet passet, og vi ville ønske, at et flertal i dette Folketing var enig med os i, at det kun skal koste 1.000 kr., uanset hvor længe barnet bliver passet. Men desværre er der ikke flertal for vores forslag. Alle de fine ord fra socialministeren og statsministeren bliver ikke fulgt op af reel handling. Tværtimod bliver det, som Dansk Folkeparti også har udtrykt det, ren bragesnak, når regeringen udtaler sig om børnefamiliernes vilkår, og vi er derfor indstillet på at se, om der kan findes løsninger, der ikke er lige så gode som vores 1.000-kroners-forslag, men dog går et skridt i den rigtige retning og letter børnefamiliernes økonomi.

Kristendemokraterne mener, at det via lovgivning skal sikres, at alle forældre kan vælge at få deres børn passet i kortere tid og betale mindre, end forældre, der har en fuldtidsplads, skal betale, og den tanke støtter vi. Men vi mener, der er behov for mere erfaring på området, før vi eventuelt lovgiver om det.

I Vejle Kommune har man gode erfaringer med en modulordning, men det er ikke nok for os. Vi skal være helt sikre på, at vi ikke pålægger kommunerne at indføre ordninger, der nok forbedrer forholdene for enkelte børnefamilier, men forværrer forholdene for endnu flere, og derfor vil vi afvente resultatet af andre forsøg, der er i gang, før vi tager endelig stilling.

I Odense Kommune er man i øjeblikket i gang med et forsøg i fire forskellige daginstitutioner, hvor forældrene kan vælge pasningsmoduler, der koster færre penge. I Odense har man valgt at starte med en forsøgsordning frem for at indføre den i hele kommunen, fordi der er mange ting, man vil finde ud af, før man eventuelt indfører ordningen for alle børn. Man vil sikre, at de børn, der passes på fuld tid, ikke bliver tabere, man vil sikre, at kvaliteten i dagtilbuddene ikke forringes, og man vil sikre, at det bliver den bedste og mest fleksible model, man indfører.

Vi Socialdemokrater bakker op om disse forsøg, men vi mener, vi skal vente med eventuelt at pålægge regeringen at lovgive på området, indtil forsøgene er afsluttet og evalueret. Vi skal vente, til vi med sikkerhed i stemmen kan sige,

at indførelsen af modulpasning er en ordning med rigtig mange vindere og ingen tabere.

Alt i alt er vi altså positive over for at nedsætte betalingen i daginstitutionerne, men vi kan ikke støtte dette forslag ubetinget, før vi ved noget mere om, hvilke negative sider der kan være ved modulpasning.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil gerne spørge fru Lotte Bundsgaard: Hvordan står det til med finansieringen af det socialdemokratiske ophørsudsalgsforslag med børnepasning for en tusse? Er det stadig sådan, at man vil tage midlerne fra de pædagogiske fripladser? Er det sådan, at man vil tage børnefamilieydelse? Eller hvordan vil Socialdemokraterne dags dato finansiere det kæmpetilbud, man vil give med maksimalt 1.000 kr. for børnepasning?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg er faktisk rigtig, rigtig glad for, at hr. Karsten Nonbo stiller det spørgsmål, for det er, som om Venstrefolk ikke har sat sig ned og læst vores forslag, men hver gang stiller spørgsmål her i Folketingssalen. Men lad mig forklare det en gang til.

Kl. 11.05

Vi mener, det kun skal koste 1.000 kr. at få et barn passet. De forældre, der ikke tjener særlig mange penge og har fripladser i dag, skal blive ved med at have fuld friplads, og det skal kompenseres over den lavere børnecheck, så det ikke koster dem en krone. Forslaget skal betales ved, at børnechecken bliver lidt mindre. Halvdelen af forslaget bliver betalt over børnechecken, og den anden halvdel af forslaget har vi finansieret i vores finanslovudspil.

Det vil sige, at der sker en reel omfordeling blandt børnefamilierne, og det vil sige, at de, der bliver taberne – for nu at være helt ærlig – er dem, der har valgt at gå hjemme hos deres børn, bl.a. de indvandrerkvinder, som har svært ved at blive integreret, fordi de ikke kommer ud på arbejdsmarkedet.

Det, vi gør med vores forslag, er at give børnefamilierne en langt bedre økonomi, fordi det bedre kan betale sig at arbejde. Samtidig gør vi også noget for at sikre, at nogle indvandrerkvinder får en større motivation til at komme ud på arbejdsmarkedet og dermed blive integreret nogle bedre, altså det modsatte af den ordning,

man har indført i Norge, hvor man lader pengene følge børnene.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jeg takker for det ærlige svar. Der er ingen tvivl i mit sind om, at det er dem, der selv vil passe deres børn i hjemmet, der skal finansiere pasningen for dem, der enten ikke kan – det er selvfølgelig tilfældet for nogle – eller ikke vil passe deres børn hjemme. Det er lysende klart for mig, at de, der helst vil være sammen med deres børn, skal betale for dem, der ikke kan eller ikke vil være sammen med deres børn.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Først vil jeg sige, at som mor bliver jeg altså forholdsvis forarget over at høre det, hr. Karsten Nonbo siger. Når jeg har valgt at lade mine børn gå i en glimrende daginstitution og selv har valgt at gå på arbejde, betyder det ifølge hr. Karsten Nonbo, at jeg ikke vil være sammen med mine børn, og det mener jeg man skal tænke sig godt om før man siger.

Derudover vil jeg godt opfordre hr. Karsten Nonbo til at læse vores forslag igennem. Jeg vil også gerne komme til Venstres gruppemøde og redegøre for, hvordan forslaget hænger sammen, for jeg kan forstå, at uanset hvor meget Venstre end spørger, forstår de det ikke helt, så lad mig komme og forklare det. Det er forholdsvis enkelt:

Halvdelen bliver finansieret via børnechecken, og den anden halvdel skal vi alle i samfundet være med til at betale – altså en reel omfordeling til børnefamilierne. Hvis man vil se mig, kommer jeg gerne og forklarer, hvilket godt forslag det er, og hvordan det reelt forbedrer forholdene for børnefamilierne. Vi har en regering og et parti, nemlig Venstre, som kun sætter sig i udvalg og ikke kommer med konkrete forslag, men vi har et rigtig godt forslag, som i den grad vil lette økonomien for børnefamilierne, så lad os sætte os ned og tage en diskussion om det. Men drop den moralisering over for alle os, der faktisk er ret gode forældre, men som alligevel har valgt at gå på arbejde.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Jeg er da meget glad for, at Socialdemokratiet er enig med os om indholdet og også enig i, at det skal være billigere at få børnene passet. Men så

begriber jeg bare ikke, at Socialdemokraterne ikke kan støtte forslaget om, at folk kun skal betale for den tid, deres børn bliver passet.

Hvis forældrene ønsker at gå ned i tid og vælger at gøre det, mener fru Lotte Bundsgaard så ikke, det er uretfærdigt og urimeligt, at de stadig skal betale for fuldtidspasning? Det kan jo medføre, at mange forældre, som gerne ville gå ned i tid, ikke har råd til det, fordi halvtidsarbejde og fuldtidspasning simpelt hen ikke kan hænge sammen økonomisk.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil godt sige til fru Tove Videbæk, at vi synes faktisk også, der kan gøres noget mere på området. Det er jo en socialdemokratisk rådmand i Odense, der har sat et forsøg i gang, netop med tanke på hvordan man kan lette økonomien for de børnefamilier, som siger, at de måske gerne vil arbejde lidt mindre, og når vi ikke kan få vores 1.000-kroners-forslag igennem, bakker vi meget op om tanken. Men for os er det vigtigt at sikre, at det ikke er de børn, der bliver passet fuldtids i daginstitutionerne, der bliver taberne, og at kvaliteten i dagtilbuddene ikke forringes. Vi ønsker at lave nogle modeller, der er fleksible, samtidig med at det ikke går ud over nogen af børnene.

Jeg må sige, at jeg bliver en lille smule nervøs, når jeg hører nogle sige, at der kan spares mange penge på modulpasning. Det vil jo medføre, at der bliver færre pædagoger i daginstitutionerne, og det, man ser på i Odense, er bl.a., hvordan man kan få det til at hænge sammen, så det ikke bliver sådan, at de børn, der bliver passet på fuld tid, får færre pædagoger, der kan lave gode aktiviteter og handleplaner, og hvad ved jeg. Det er derfor, vi siger: Lad os lige se resultaterne af de forsøg, før vi her fra Folketinget pålægger kommunerne noget, som måske giver flere tabere end vindere.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg forstod på den socialdemokratiske ordførers svar lige før, at denne nye ordning, som Socialdemokratiet står for, skal finansieres af to kilder.

Den ene kilde er, at børnefamilierne via børnechecken selv skal finansiere deres egen ordning, og det er jo mageløst. Den anden del af forslaget skal finansieres af Socialdemokratiets finanslovudspil. Nu har jeg lige kigget på stats-

regnskabet for at se, om der er en sådan indtægtskonto, men der er faktisk ikke noget, der hedder Socialdemokratiets finanslovudspil.

Jeg kunne godt tænke mig at få at vide: Betyder det i virkeligheden ikke, at de ældre gennem en nedsat supplerende ydelse skal aflevere penge til børnefamilierne, og betyder det ikke, at vi skal betale højere skatter? Er det ikke den gamle melodi en gang til: Socialdemokratiet vil gøre en masse for børnefamilierne, men de kommer grundlæggende selv til at betale for det?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Nu modsiger hr. Flemming Oppfeldt jo sig selv i ret stor udstrækning. På den ene side spørger han, om det ikke er børnefamilierne, der skal betale det hele, og på den anden side spørger han, om de ældre også skal betale.

Det, vi gør, er, at vi sætter reel handling bag ord. Vi har i lang tid hørt socialministeren, statsministeren, Venstre og De Konservative tale om, at forholdene for børnefamilierne skal forbedres, men det er puttet i en syltekrukke.

Hvad mener vi egentlig? Vi mener faktisk, det er for dyrt at få sine børn passet i Danmark. Vi mener, det kun skal koste 1.000 kr. at få et barn passet, men det skal selvfølgelig finansieres, og vi er jo et økonomisk ansvarligt parti, hvilket de mange år ved regeringsmagten også viste.

Det skal selvfølgelig finansieres, og derfor siger vi: Børnechecken er i dag meget stor, når børnene er små, og bliver mindre og mindre, når børnene bliver ældre, men fremover skal den være lige stor, uanset hvor gamle vore børn er, dvs. som den børnecheck, som de ældste børn får. Halvdelen finansierer børnefamilierne selv, men vi mener også, at der skal omfordeles til børnefamilierne. Nogle af børnefamilierne har en alt for presset økonomi, derfor tager vi os af den anden halvdel, og det beskriver vi i vores finanslovudspil. Jeg ville selvfølgelig synes, det var mærkeligt, hvis Socialdemokraternes finanslovudspil var opført i statsregnskabet, men i vores finanslovudspil beskriver vi altså, hvordan vi vil finde pengene.

Det vil altså sige, at vi gør to ting. Vi sætter handling bag ord – det har vi ikke set regeringen gøre – når vi siger, at det maksimalt skal koste 1.000 kr. at få et barn passet, og vi finansierer det krone for krone.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg har kun hørt om finansiering med 50 øre pr. krone, og jeg spørger efter de andre 50 øre. Jeg har forstået, at børnefamilierne selv skal aflevere 50 øre af den krone, de får, og så spørger jeg bare efter de andre 50 øre.

Jeg kom med nogle forskellige bud, men det var mig, der stillede spørgsmålet, så jeg vil godt vide, hvem det egentlig er, der skal betale. Er det ikke børnefamilierne, der – når det kommer til stykket – via højere indirekte eller direkte skatter kommer til at betale for en lavere ydelse? Eller har Socialdemokratiet fundet en ny indtægtskilde i vores statsregnskab, som vi andre ikke er helt opmærksomme på?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Vi har fremlagt et klart og gennembeskrevet skatteudspil, men hvis jeg skal sige det ganske kort, er en af de måder, man kunne vælge at finansiere på, at lukke nogle af alle de skattehuller, som den nye regering har genåbnet.

Hvis man sætter sig ned og læser vores finanslovudspil og vores skatteudspil – jeg kommer gerne og fortæller nærmere om det – kan man se, at vi har finansieret krone for krone på samme måde, som da den socialdemokratiske ledede regering sammen med De Radikale fik styr på den danske økonomi, og det har vi ikke tænkt os at sætte over styr. Vi har tænkt os at blive ved med at føre en økonomisk politik, som gør, at Danmark kommer på ret kurs igen, og forhåbentlig får vi regeringsmagten ved næste valg, så vi kan sikre, at det ikke lykkes den borgerlige regering at ødelægge dansk økonomi fuldstændig. Men ud over det siger vi, at det handler ikke kun om økonomi. Det handler også om, at når man har politiske holdninger, må man også komme med konkrete forslag og gennemføre dem.

Derfor har vi sagt, at det skal maksimalt koste 1.000 kr. at få sit barn passet, og vi har fremlagt et konkret forslag. Men desværre har vi endnu en gang fået bekræftet, at regeringen ikke handler. Det børneudvalg, regeringen har nedsat, skulle starte med at komme med noget her i sommeren, men lige nu ved vi ikke engang, hvornår de er færdige. De vil ikke engang sige noget om, hvornår de kommer med forslag til, hvordan børnefamiliernes vilkår kan forbedres, og det er den store forskel på den nuværende regering og størstedelen af oppositionen: Vi mener

noget med det, vi siger, og vi kommer faktisk med reelle forslag, der følger vores politik op.

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil ikke lægge skjul på, at vi i Dansk Folkeparti er meget positive over for dette forslag, for vi er enige i, at der bør være fleksible pasningsmuligheder, så benyttelsesgrad og betaling i større grad knyttes sammen.

Kl. 11.15

Vi er tilhængere af modulinstitutioner, for det er ikke alle forældre, der har brug for en fuld-tidsplads til deres barn. Der kan f.eks. være en mor, der har valgt at arbejde på deltid netop for at være så meget sammen med sit barn som muligt, og der kan også være forældre, som begge arbejder på fuld tid, men hvor den ene af forældrene arbejder om dagen og den anden om aftenen, og i de situationer har de måske kun behov for 3 timers pasning af barnet daglig. I øvrigt synes vi, at jo færre timer et lille barn skal passes uden for hjemmet, jo bedre, for ingen kan erstatte en mors eller en fars kærlige omsorg.

Der er ikke noget i den nuværende lov, der forhindrer etablering af deltidsplasser, og mange kommuner har også allerede modulinstitutioner. Det er vores mening, at kommunernes dag-institutionspolitik skal være i overensstemmelse med borgernes behov, og det er mange kommuner også dygtige til.

Jeg har kendskab til enkelte kommuner, der meget gerne vil oprette modulinstitutioner, men der har desværre ikke været efterspørgsel efter den type pladser, og spørgsmålet er så, om der skal indføres centralt fastsatte regler. Hvad vejer tungest? Det kommunale selvstyre eller at give forældre, der ønsker det, mulighed for at få deres børn passet i daginstitutioner på deltid uden at optage og betale for en fuldtidsplads? I Dansk Folkeparti er vi ikke i tvivl. Her står vi på forældrenes side, og derfor vil vi gerne i udvalgsarbejdet være med til at undersøge mulighederne for mere fleksibilitet og alternative betalings-systemer.

Som sagt er Dansk Folkeparti meget positivt over for dette forslag, så vi ser frem til udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Jeg siger tak til fru Pia Kristensen for den positive modtagelse, og så vil jeg spørge fru Pia Kristensen, om Dansk Folkeparti vil være med til at lægge pres på regeringen og dermed hjælpe so-

cialministeren med at få fremmet det forslag, som socialministeren faktisk brænder for at lægge frem i Folketinget. Dansk Folkeparti kan jo være med til at hjælpe socialministeren ved at lægge pres på regeringen, og vil Dansk Folkeparti være med til det?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Hvis det kunne lade sig gøre, ville Dansk Folkeparti da godt være med til at presse andre partier og også regeringen. Men nu er det altså regeringspartierne, der laver udvalgsarbejde, og jeg kan kun sige, at vi er også meget, meget spændt på at se, hvad der kommer af konkrete forslag i det, der bliver fremlagt. Det har vi også nævnt ved adskillige andre lejligheder, hvor vi har diskutert bedre vilkår for børnefamilierne.

Men som jeg sagde, er vi meget positive over for fleksibilitet i børnepasningen, og i udvalgsarbejdet vil vi meget gerne undersøge mulighederne for f.eks. modulinstitutioner.

Formanden:

Fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Der kan vel ikke herske megen tvivl om, at vi i Det Konservative Folkeparti synes, det er en rigtig god idé med fleksibilitet i børnepasningen, og det er jo også sådan, at Kristendemokraterne i beslutningsforslaget har citeret den konservative minister for at sige netop det.

Vi ser meget gerne, at pasning og familieliv bliver indrettet så fleksibelt som overhovedet muligt til glæde og gavn for hele familien, men ikke mindst for de små poder. Vi ser også meget gerne, at systemerne har mulighed for netop at indrette sig efter familien, for som også andre har været inde på, er det jo sådan, at fleksibilitet i daginstitutionerne netop kan give både det sociale liv, som findes i institutionen, og mere tid sammen med mor og far.

Vi vil dog godt se lidt nærmere på, hvad det udvalg, som ministeren også var inde på, finder frem til. Der er flere grunde til, at vi mener, det er nødvendigt, at ministerudvalget og såmænd også gerne Socialudvalget ser lidt på, hvad der kan være af forskellige muligheder. Hvordan kan man prioritere børnefamilierne og deres behov for fleksibel pasning? Skal vi have frivillige modeller, eller skal vi tvinge kommunerne?

Kristendemokraterne omtaler en modulmodel, men måske er det bedre, at kommunerne

selv vælger modellen, og det er en af de ting, vi gerne vil se på. Moduler kunne være en mulighed, men der skal også tages højde for sæsonarbejdere, der f.eks. er på et skib eller en boreplatform nogle måneder om året og er hjemme de øvrige måneder; her kunne man forestille sig, at der var behov for andre fleksible pasningsmåder. Vi ved også, at f.eks. politiet har skiftende arbejdstider, og det kan også tænkes, at man arbejder som stewardesse og er hjemme den ene uge og ude den anden og derfor har brug for en helt fjerde model.

Kl. 11.20

Vi bør også se på, hvordan man får tingene til at passe sammen, hvis der er pasningsgaranti i kommunen. Er der f.eks. en pasningsgaranti, hvis man kun kan tilbyde deltidspasning, eller skal det være fuld pasning?

Der er altså mange udestående spørgsmål, og der er mange muligheder for, hvordan man kan lave en sådan model. Vi har set Vejlemodellen og også andre modeller, vi ved, at kommunerne nogle steder allerede er i gang med arbejdet, og det sætter vi naturligvis utrolig stor pris på.

Så jeg skal afslutningsvis sige, at vi fra konservativ side synes, det er en rigtig god idé at arbejde videre med forslaget. Det gør vi også, det gør jeg også personlig i det ministerudvalg, som er nedsat, og det vil vi fortsætte med. Men vi vil på nuværende tidspunkt ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Jeg er glad for at høre, at fru Charlotte Dyremose er med i ministerudvalget og er enig i forslaget indhold, og så vil jeg gerne spørge fru Charlotte Dyremose, om hun vil være med til at presse på, så vi kan få et forslag på området i næste folketingssamling. Der foreligger jo faktisk allerede en lang række rapporter osv., og fru Charlotte Dyremose kan vel også bekræfte, at vi i vores forslag ikke lægger os fast på nogen model, men lader det være op til kommunerne.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Som jeg også sagde i mit indlæg, er der ikke nogen tvivl om, at vi fra konservativ side synes, det er en rigtig god idé, og derfor vil jeg klart være med til at arbejde for, at vi under en eller anden form får givet børnefamilierne mulighed for at få fleksibilitet på alle mulige områder, herunder dette område.

Formanden:

Tak til fru Charlotte Dyremose, og så går vi videre i ordførerrækken.

Villy Søvndal (SF):

Kristendemokraternes beslutningsforslag om fleksibel børnepasning rejser, synes jeg, tre principielle spørgsmål.

Det ene principielle spørgsmål er spørgsmålet om det kommunale selvstyre. Som det er fremgået af debatten indtil nu, kan man de steder, man ønsker det, etablere forskellige ordninger og modulordninger, og derfor kan man sige, at vi er i en situation, hvor der ikke er nogen lovgivning, der forhindrer kommuner, der gerne vil gå i gang med det, i at gå i gang.

Derfor synes jeg, forslaget rejser dette principielle spørgsmål: I hvor høj grad skal vi fra Folketingets side lovgive detaljeret på områder, hvor der ikke er noget, der forhindrer, at der bliver sat noget i gang, og i hvor høj grad skal Folketinget udtale sig om lokale forhold langt, langt ned i detaljen på et område, hvor man allerede kan gøre det, man gerne vil? Fra SF's side ville vi være forsigtige med at regulere så voldsomt i detaljen. Der er enkelte steder, hvor vi gerne vil regulere, men på et område som dette her mener vi ikke, der er nogen hindringer.

Man kan vel sige, at der oven i købet, som det også er påvist under debatten, er økonomisk interesse i at gå videre med den slags ordninger de steder, hvor det passer til den lokale erhvervsstruktur osv. Også derfor synes vi, at det økonomiske incitament taler i retning af at lave disse ordninger de steder, hvor det er fornuftigt at gøre det.

Det andet, der er vigtigt at gøre opmærksom på, er vel nok, at nogle har mulighed for at have fleksibel arbejdstid. Det har typisk mere veluddannede grupper, der selv i høj grad tilrettelægger deres arbejdstid osv., mens andre grupper ikke har nogen mulighed for det.

Den tredje principielle overvejelse er, at der argumenteres i beslutningsforslaget for, at man kan bruge ydertidspunkterne til at klare andre pasningsopgaver. Jeg er nu ikke sikker på, at det forholder sig sådan. Jeg tror tværtimod, det er sådan, at efterspørgslen ligner en bowlerhat – forstæet på den måde, at på ydertidspunkterne er der en meget lille efterspørgsel, mens der midt på dagen er en meget stor efterspørgsel. Jeg tror oprigtig talt, det er svært at besætte ydertidspunkterne, og at det var en af grundene til, at da jeg selv var socialudvalgsformand i en

kommune i 1990'erne, var vi nødt til at nedlægge deltidspladser, simpelt hen fordi der ikke var nogen efterspørgsel efter dem. Også på baggrund af det tror jeg, man skal være forsigtig med at sige noget meget hårdt fra Folketingets side. Det er ikke ment negativt, for jeg synes selvfølgelig, at der skal være de muligheder, som allerede findes, for at lave deltidspladser for dem, der gerne vil have det, men vi skal som sagt være forsigtige med at diktere det ovenfra.

Kl. 11.25

Jeg har ikke deltaget i den almindelige børnepolitiske debat, der jo også har været en del af dagens debat, men jeg vil bare pege på, at det, vi synes er vigtigt, er nogle bedre daginstitutioner, hvor de fysiske rammer er så gode, at børnene rigtig kan udfolde sig. Den glidende nednormering af daginstitutionerne, der har fundet sted siden 1990'ernes start, må erstattes af, at man kigger mere differentieret på normeringerne, så de områder, hvor der er en høj koncentration af børn med mange problemer, får en bedre normering.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Hr. Villy Søvnald nævner, at der er ingenting i vejen for, at kommunerne kan gøre det, men undersøgelser viser faktisk, at der er 70-75 kommuner, der ikke giver mulighed for deltidspasning. Og forstår jeg hr. Villy Søvnald ret, når jeg har forstået det sådan, at SF ikke vil være med til at give bedre muligheder for sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv for småbørnsfamilierne, men at SF synes, det er retfærdigt og rimeligt, at hvis forældre ønsker at gå ned i arbejdstid, altså arbejde på deltid, skal de fortsat betale for fuldtidspasning?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Nej, så forstår fru Tove Videbæk ikke SF ret, og det er jo vigtigt at forstå hinanden ret, for det er jo forudsætningen for en god debat.

Jeg synes bestemt, der skal være mulighed for, at hvis forældre ønsker et tilbud om deltidspasning, kan kommunerne tilrettelægge deres tilbud efter det ønske. Jeg konstaterede, at der er ikke nogen lovgivning, der forhindrer det, og jeg tror oven i købet, fru Tove Videbæk selv under de korte bemærkninger har været inde på, at Vejle Kommune er gået i gang i stor skala med det. Det er vel selve beviset for, at der ikke er noget, der forhindrer det.

Jeg vil bare advare imod, at Folketinget på alle områder giver sig til at detailregulere, hvordan kommunerne skal opføre sig bedst muligt, oven i købet når vi er i den situation, at det økonomiske incitament, som jo bliver ret kraftigt understreget under den nuværende regering, taler for, at hvis kommuner gerne vil lave deltidspasning, kommer udviklingen også til at gå i den retning.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Jamen hvad er det så, der tæller mest for SF og for hr. Villy Søvnald? Vi hører hr. Villy Søvnald sige, at der skal være mulighed for deltidspasning, så forældrene skal kunne gå ned i tid, men synes hr. Villy Søvnald så ikke, det er unfair, at i 70-75 kommuner har forældrene ikke den mulighed? De bliver nødt til at arbejde på fuld tid, de har ikke råd til at gå ned på deltid, fordi de stadig skal betale for fuldtidspasning, og synes hr. Villy Søvnald ikke, det er urimeligt og unfair over for de forældre? Er det sådan, at det kommunale selvstyre vejer tungere for SF end småbørnsfamiliernes trivsel?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Nej, det kan man ikke sige. Men man kan sige, at det kommunale, lokale demokrati vejer tungt for SF, for hvis vi fra centralt hold fastsætter samtlige regler for, hvordan man skal gebærde sig lokalt, ophæver vi i et eller andet omfang meningen med, at lokale politikere kan beslutte, hvordan man bedst arrangerer sig lokalt. Vi er bekymrede over, at der er steder, hvor det økonomiske incitament trækker i modsat retning af bestemte ønskelige løsninger, men her er vi jo netop i den modsatte situation, hvor det økonomiske incitament trækker i den samme retning.

Så vil jeg sige helt generelt, at jeg tror, nøglen til bedre sammenhæng mellem familie- og arbejdsliv ligger et helt andet sted. Den ligger i økonomien hos nogle af de dårligst stillede forsørgere, vi har, dvs. i betalingen for dagtilbud. Vi er optaget af at få betalingen for dagtilbud ned, for det synes jeg er et langt bedre bud end at diktere fra centralt hold, hvordan kommunerne skal arrangere sig på området.

Formanden:

Tak til hr. Villy Søvnald, og så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er sikker på, at kredsen her ville gøre sig udmærket som kommunalbestyrelse i en mindre, midtsjællandsk kommune. Vi ville have problemer med den kønsmæssige sammensætning, det er klart, at mandkønnet ville føle sig presset, men ud over det tror jeg, vi kunne have frugtbare, konkrete og udmærkede diskussioner om, hvordan vi ville indrette os i vores kommune. Det ville også være det sted, hvor en diskussion som den, vi har her, hørte hjemme, for der er faktisk ingenting, som stiller sig hindrende i vejen for, at det lokale demokrati tager hånd om de lokale forhold og de behov, der måtte være for, at daginstitutionerne indretter sig sådan, at de netop passer til de lokale forhold.

Kl. 11.30

Ud over det, der er sagt om forslaget i sig selv, synes jeg, det er vigtigt igen at bruge lejligheden til at sige, at vi møder her et punkt, hvor kommunalbestyrelser tilsyneladende ikke – i hvert fald efter Kristendemokraternes opfattelse – griber de muligheder, der er for at forholde sig konkret og direkte til borgernes behov. Jeg synes, det er tankevækkende nok, at vi har den her diskussion på samme tidspunkt, hvor regeringen forestiller sig, at kommuner ud over dette helt nære, konkrete, daglige livskvalitetsforøgende arbejde skal til at tage sig af miljø, erhverv, kultur, veje, det sociale område i særdeleshed, specialundervisningen for børn og voksne, kulturområdet, samt det, der i øvrigt følger med.

Derfor synes jeg, det netop i dag er vigtigt at hamre en pæl igennem forestillingen om, at man altid kan komme til Folketinget og sige, at nu må Folketinget også ved lov pålægge kommunerne at gøre dette og hint.

Vi er i Det Radikale Venstre meget store tilhængere af, at man indretter sig sådan, at man giver familierne de bedst mulige vilkår for at vælge selv, men også for at vælge i sammenhæng. Derfor synes vi også, at forslaget, hvis man skal drøfte det i sig selv, kunne have været mere detaljeret i forhold til, hvad konsekvenserne er af deltidspasning.

Ordførere har nævnt gode eksempler. Men jeg tror også, at der kan findes dårlige eksempler, hvor man risikerer, at en modularisering bliver det frie valg in absurdum, at man kun skal betale det, som man netop selv benytter. Det kommer jo meget an på prissætningen. Hvordan ser prisen for en deltidsplads egentlig ud i forhold til, om man skal bidrage til de faste udgif-

ter eller ej? For det kan jo ikke være sådan, at de, der benytter daginstitutionen mindst, kun skal betale for den marginale udgift. Det er jo det, man meget ofte løber ind i, når der viser sig mangel på efterspørgsel efter deltidspladserne. Det er, at de i sagens natur må blive forholds-mæssigt dyrere, hvis man solidarisk skal bidrage til også at finansiere de grundlæggende udgifter. Det siger forslaget ikke noget om.

Derfor synes vi igen, det peger på, at det er vigtigt, at ideer som de her indgår i de lokale prioriteringer. Var der noget, der stillede sig hindrende i vejen? Var lovgivningen fra centralt hold restriktiv, rammesættende, hård, normerende? Så synes vi, der var grund til at se på det.

Vi håber, at diskussionen i dag kan være med til at sætte fokus på spørgsmålet om kvalitet, om solidaritet og om familiernes mulighed for at være familier, men også mulighed for at være aktive på arbejdsmarkedet. Derfor ser vi ingen grund til at lovgive nu, selv om vi har stor sympati for de ting, som rejses. Men vi har også et helt, oplever vi, akut behov for at sætte fokus på borgernes eget ansvar for at deltage i det lokale demokrati og kommunalbestyrelsernes medansvar for at sørge for at fylde de lokale rammer ud, inden de bliver dynget til med nye opgaver, som er fjerne fra familiens behov, som er fjerne fra det, der er det konkrete, og som i virkeligheden fjerner fokus fra netop det, vi diskuterer i dag, nemlig en ordentlig kvalitet i børnepasning, ordentlige skoler, en kultur og et miljø, som fungerer, men i respekt for netop det lokale demokrati, som borgerne kan deltage i.

Line Barfod (EL):

Jeg er ikke i tvivl om, at Kristendemokraterne har fremsat det her forslag ud fra en oprigtig bekymring for børnefamiliernes vilkår. Men jeg synes, der er et stort problem med forslaget fokus og også med en del af den debat, der har været her i dag. Man taler om pasning af børn, og der bliver hele tiden talt ud fra arbejdsmarkedets behov for, at børnene bliver passet, mens forældrene er på arbejde. Der bliver overhovedet ikke talt ud fra børnenes behov for at være sammen med andre børn, børnenes behov for at være i et godt pædagogisk tilbud, hvad enten det er vuggestue, børnehave, dagpleje, eller hvad det nu er, som man har valgt som et godt sted, hvor ens barn kan være sammen med andre børn og kan udvikle sig.

Nu har vi brugt lang tid på at diskutere pædagogiske læreplaner, som vi mente var en unø-

dig detaljstyring. Men der satte man dog fokus på, at der var andet indhold i dagtilbud end bare at opbevare børnene, mens forældrene er på arbejde. Vi synes faktisk, det er et stort problem, at man her slet ikke ser på, hvad det betyder for de vuggestuer og børnehaver og dagplejere osv., hvis børnene sådan skal ud og ind i løbet af dagen i stedet for, at man kan være sikker på at have en samlet børneflokk i et bestemt tidsrum af dagen. For jeg går ikke ud fra, at det er ydertimerne fra kl. 6 til kl. 8 eller fra kl. 14 til kl. 17, hvor der skal være fleksibilitet, for der er ikke nogen, der har behov for kun at få passet deres børn lige på de tidspunkter. Så det må jo være noget med formiddag/eftermiddag mod hinanden. Og hvornår er det så, at børnene skal være sammen og have et fællestilbud?

Kl. 11.35

Hvis man går over i det, som fru Charlotte Dyremose var inde på, med, at børnene kun skulle være der hver anden uge, eller hvordan man ellers kunne forestille sig det, så synes jeg også, at det giver nogle problemer i forhold til børnene med at være sammen som en samlet flok børn.

Vi kan altså ikke vende udviklingen, så man vender tilbage til, at der i boligområderne, på gaderne osv. er en stor flok børn, de kan gå ud og lege med, når de ikke er i børnehaven. Sådan ser Danmark ikke ud længere, og jeg tror heller ikke, at Danmark kommer til at se sådan ud igen på noget tidspunkt.

Så det, der så er det væsentlige at se på, er: Hvordan sikrer vi, at børnene og børnefamilierne får det bedre?

Vi mener, at vi skulle gøre daginstitutionerne helt gratis, ligesom folkeskolen er, så man kommer væk fra den der fokusering på, hvad det egentlig er man betaler for, så vi i stedet for siger: Vi mener samfundsmæssigt, at det er vigtigt, at alle børn får et godt tilbud. Ligesom vi mener, det er vigtigt, at alle børn får mulighed for en god undervisning i folkeskolen gratis, så skal alle børn også have mulighed for at få en god oplevelse hver dag i børnehaven eller vuggestue. Så er det klart, at hvis forældrene nogle gange har nogle fridage, så tager de deres børn ud og er sammen med dem og laver noget andet, tager på ferie eller andet. Det er der selvfølgelig mulighed for.

Men det er jo ikke sådan, at forældre af ond vilje siger, at deres børn skal være et bestemt antal timer i børnehaven, for nu har de betalt for, at de skal være der 7 timer hver dag, og så har de

også partout at være der. Sådan tænker forældre jo heldigvis ikke.

Vi bør i stedet se på, hvad vi gør, for at børnefamilierne får mere tid til at være sammen med deres børn, at børnene ikke bliver nødt til at være i daginstitutioner 8-9 timer om dagen, for ellers kan forældrenes arbejdstid ikke hænge sammen.

Så handler det om at sørge for, at vi får nogle stærke regioner. I stedet for at nedlægge regionerne, som regeringen og Dansk Folkeparti er i gang med, så lad os få nogle stærke regioner, der kan sikre, at arbejdspladser og boliger kommer til at ligge tæt på hinanden. Lad os sikre, at vi får nogle boliger, der er til at betale, så børnefamilierne ikke er nødt til at bosætte sig flere timers transport fra deres arbejde.

På det seneste har man kunnet se, at Fyns Amt reklamerer for, at børnefamilier fra København skal flytte til Fyn og så ligge og pendle frem og tilbage hver dag. Et af de problemer, der gør, at børn er nødt til at være så lang tid i børnehaver og vuggestuer i dag, er, at deres forældre skal pendle så langt.

Derfor er det nogle helt andre ting, vi skal se på, hvis vi gerne vil skabe mere sammenhæng i børnefamiliernes liv og sørge for, at forældre og børn får mere tid sammen. Det burde være det, vi fokuserede på, i stedet for at gå ind og lave moduler og taxametre og andet, som om børnepassning er sådan en opbevaring, mens forældre er på arbejde.

Lad os fokusere på et godt indhold for børnene, skabe meget bedre vilkår og bedre normeringer og så samtidig give mulighed for, at børnefamilierne får det bedre ved at fordele arbejdet, så de kan arbejde mindre og kan bo tæt på arbejdet, så de får mindre transporttid.

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Margrete Aukén):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Tove Videbæk.

Tove Videbæk (KD):

Tak for en rigtig god debat, og tak især til de partier, som var positive over for forslaget, og som synes, det er en god idé. Det var Venstre og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og De Konservative. Tak for de gode input, der kom omkring det.

Så må jeg sige, at jeg også er i spændt forventning til udmeldingerne eller forslagene fra regeringen om fleksibel dagpassning, for jeg har note-

ret, at ministeren er enig i indholdet i Kristendemokraternes forslag, og jeg takker også for ministerens forsvar for forslaget her på talerstolen over for partier, som angreb forslaget negativt.

Hos Kristendemokraterne mener vi, at alle kommuner bør give tilbud om deltidspasning til deltidsbetaling, fordi vi mener, at alle forældre skal have mulighed for at få deres børn passet i daginstitutioner på deltid uden at skulle betale for en fuldtidsplads. For hvis man fortsat skal betale for en fuldtidsplads og kun får deltidsarbejde, kun deltidsløn, så hænger det simpelt hen ikke sammen økonomisk, og derfor foreslår vi, at alle kommuner skal pålægges at oprette deltidspasning.

Som statsministeren tidligere har sagt i en nytårstale, skal der være perioder, hvor det er muligt at arbejde lidt mindre og bruge kræfterne på familien og børnene, og der skal være andre perioder, hvor vi kan give den en ordentlig skalle. Det kan jo kun lade sig gøre, hvis forældre i alle kommuner får ret til fleksible pasningsmuligheder med fleksible betalingsmuligheder.

Af hensyn til en pædagogisk forsvarlig tilrettelæggelse af pasningen foreslår vi, at institutionerne kan inddele åbningstiderne i moduler, så forældre har mulighed for at vælge pasning i de moduler, der passer bedst til deres behov. Det med modulerne kommer netop, så der ikke skal være noget med, at et barn er i en pasning 2 timer 1 dag og 1 time næste dag og måske ingenting ugen efter. Det skal være sådan, at barnet har en rytme og også, at dagpasningstilbuddet kan indrette sig og lave planer for fælles aktiviteter for børnene.

Kl. 11.40

Vi tror også, at vores forslag kan være med til at nedbringe ventelisterne til institutionerne, fordi det bliver muligt at udnytte den ledige kapacitet som følge af, at ikke alle børn passes i fuld tid. Samtidig vil jeg da også sige, at vores forslag jo stemmer godt sammen med det idékatalog, som ministeren kom med i februar 2004.

Yderligere har der i dag været talt lidt om: Jamen hvad er resultaterne af det her, hvis vi nu gør det her, for der har ikke været så mange undersøgelser? Men jeg kan da sige, at der jo er kommet en rapport, hvor der står, at ved at etablere mere fleksible dagtilbud, hvor der er større overensstemmelse mellem ydelser og betaling, tilgodeses flere formål.

For det første bidrager det til, at børn og forældre får mere tid sammen, idet forældrene til-

skyndes til i højere grad at udnytte arbejdsmarkedets muligheder for mere fleksibel tilrettelæggelse af arbejdstiden, så brugen af dagtilbud mindskes.

For det andet sker der via prisen en højere grad af efterspørgselsstyring, som må forventes at medvirke til at skabe flere pladser og dermed bidrage positivt til at nedbringe ventelisten. Det er en meget lang rapport, som kunne være gavnlig for alle at læse.

Så har der været lidt tale om økonomien i det her også, at der var et økonomisk incitament. Der må jeg sige, at det overhovedet ikke har ligget i hovedet på Kristendemokraterne, i hvert fald da vi kom med det her forslag. Vi frygtede, at det kostede alt for mange penge, da vi startede på det, men er gradvis blevet klar over, at det faktisk ikke er noget, som skal koste ekstra penge ude omkring. Men for os er det bestemt ikke et spareforslag. Tværtimod vil vi gerne have, at kvaliteten i daginstitutioner bliver bedre.

Vi har jo også fremsat et forslag om en miljølov for alle børn, om kvalitet og minimumsstandarder i dagpasningstilbud, så vi kan sikre, at der, uanset hvilken kommune børnene bor i, og hvilket dagtilbud de går i, er nogle minimumskrav vedrørende normeringer, vedrørende støjforurening, vedrørende legemuligheder, udemuligheder osv. osv.

Så har der også været lidt tale om, at det her var noget med, at man indrettede sig efter arbejdsmarkedets behov. Jeg vil også sige, at det ligger heller ikke i vores forslag. Vi ønsker tværtimod at fokusere på, at der skal være bedre sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv, og vi siger familieliv først. Det er familieliv og arbejdsliv, der skal være muligheder. Vi ved jo, at den moderne familie gerne i perioder vil arbejde mindre. Den ene af et par går måske ned på deltid i en periode for at kunne være mere derhjemme og passe børnene selv. Det vil vi gerne medvirke til kan blive en mulighed, men det er altså ikke muligt i øjeblikket. For hvis man går ned på deltid og stadig væk skal betale en meget høj fuldtidsbetaling i daginstitution, så hænger det ikke sammen økonomisk.

Jeg tror, jeg har været inde omkring det, som jeg gerne ville sige her, og jeg ser meget frem til de udmeldinger, de forslag, der vil komme fra ministeren i løbet af forhåbentlig næste folketingsår. Jeg siger tak for en rigtig god debat, og lad os håbe, at vi snart ser nogle resultater af den.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 208:

Forslag til folketingsbeslutning om en styrket forebyggelse af selvmordsforsøg og selvmord.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.
(Fremsat 5/5 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Selv mord og selvmordsforsøg er meget tragiske og alvorlige begivenheder. Ikke alene for den person, som ser selvmord som den eneste udvej, men også for de pårørende. Jeg er derfor enig med forslagsstillerne i, at vi fortsat skal have fokus på dette område. Men jeg har ikke, som det er foreslået, planer om at videreføre referencegruppen til forebyggelse af selvmord og selvmordsforsøg.

De seneste års særlige indsats baserer sig på Sundhedsstyrelsens handlingsplan fra 1998. I forlængelse af handlingsplanen blev der i 1999 nedsat en referencegruppe for en 5-årig periode. Til at understøtte referencegruppens arbejde og anbefalinger blev der over satspuljen afsat 38,3 mio. kr. til brug i de 5 år. Referencegruppens arbejde har bidraget til at få udviklet den forebyggende og den opfølgende indsats. Der er bl.a. sket en styrkelse af uddannelsesindsatsen, vidensformidlingen, netværksdannelsen, forskningen og modellerne for behandling på området. Det fundament bygges der nu videre på.

Kl. 11.45

Med udgangen af 2004 vil referencegruppens bevilling stort set være opbrugt, og den særlige indsats slutter derfor i løbet af 2004. Men selv om referencegruppen som planlagt ophører, betyder det jo ikke, at de gode processer og aktiviteter, der er sat i gang, stopper. Som eksempel kan jeg nævne, at Center for Selvmordsforskning fremover vil stå for en årlig konference, der vil sikre, at de netværk, der er skabt i perioden, får et nyt sted at mødes.

Beslutningsforslaget peger på, at alle amter hurtigst muligt etablerer opfølgende behandlings- og støttetilbud til mennesker, der har været indlagt efter selvmordsforsøg.

Jeg kan oplyse, at Sundhedsstyrelsen den 7. juni udgiver en vejledning til sundhedspersonalet om vurdering og visitation af selvmordstruede. Vejledningen er et grundlæggende værktøj til at opkvalificere sundhedspersonalet og fremme samarbejdet mellem sundheds- og socialsektoren i arbejdet med at følge op på en persons selvmordsforsøg.

Der stilles også forslag om, at relevante faggrupper øger deres professionelle kompetencer med hensyn til arbejdet med personer med selvmordsadfærd. Center for Selvmordsforskning har med udgangspunkt i handlingsplanen udarbejdet en uddannelsesplan, som har til formål at sikre systematisk uddannelse og opkvalificering af relevante faggrupper. Uddannelsesplanen fokuserer både på grunduddannelser, videreuddannelser, efteruddannelser og kursusvirksomhed.

Beslutningsforslaget fremhæver, at det er vigtigt, at den store indsats, som de frivillige og private organisationer yder på området, fastholdes og udbygges. Og jeg er meget enig i, at mange frivillige og private organisationer gør en stor indsats også på selvmordsområdet.

Jeg kan nævne et projekt i København om oprettelse af sorggrupper og selvhjælpsgrupper for efterladte efter selvmord. Det projekt vil blive gennemført i nært samarbejde med bl.a. Landsforeningen for Efterladte efter Selvmord.

Et andet eksempel er jo Livslinien, der er en landsdækkende anonym telefonrådgivning til selvmordstruede, pårørende og efterladte. Med støtte fra referencegruppen har Livslinien kvalitetssikret sit arbejde med rekruttering og uddannelse af de frivillige, og det arbejde viderefører Livslinien i dag til andre frivillige.

Referencegruppen har herudover støttet produktionen af forskellige materialer f.eks. film,